

■ 110 év után ismét: megyegyűlés Szegváron „Pénzünk nincs, de vannak értékeink”

A múlt év végén megyénkben 913 kiskorú és 123 nagykorúvá vált fiatal részesült állami gondoskodásban. A gyermekvédelem helyzetét taglaló vitában *Ambrus Viktor* (Kübekháza) arra hívta fel a figyelmet, hogy a települési önkormányzatok feladatát látja el a megye, mikor a 24 évnél idősebb, de önállósulni nem tudó fiatalok elhelyezéséről gondoskodik, ezért javasolta, hogy e probléma megoldásában kérjék a két megyei jogú város közreműködését is. *Lantos István* (Mindszent) azt nehezményezte, hogy *a perifériára került ifjúság ügyeit a „nem kötelező feladatok” közé sorolják. dr. Bernád István*, a Miniszterelnöki Hivatal Ifjúságpolitikai Titkársága főosztályvezetője arról beszélt, hogy ez év végén az ENSZ előtt kell számot adnunk arról, a gyermekek jogai hogyan érvényesülnek hazánkban. A családon kívül nevelkedő gyermekek nevelésével

Szegvár, az egykori vármegye egykori székhelye 110 évvel ezelőtt látta vendégül utoljára a megyei képviselőket. A jeles évfordulóra úgy emlékeztek a mai megye mai képviselői, hogy tegnap kihelyezett ülést tartottak Szegváron. A „kiránduló” megyeatyákat *dr. Nóbik István* polgármester köszöntötte, majd ismertette a megye középpontján fekvő település történetét. Az évforduló alkalmából a szegváriakat *Lehmann István*, a közgyűlés elnöke a Csongrád Megyei Közgyűlés címerének hivatalos változatával ajándékozta meg.

összefüggő erőfeszítésekhez ad támogatást a Központi Ifjúsági Alap 160 millió forintja, melyből részesülni pályázati úton lehet. A nevelőszülők körütekintőbb kiválasztását javasolta *Kónya József* (Sándorfalva), *Dégi György* (Pitvaros) pedig a gyermekeket fenyegető veszélyekre, így például a drogfogyasztás terjedésére irányította a figyelmet. A közgyűlés e beszámolót záró határozatában köszönetét és elismerését fejezte ki a Gyermekek és Ifjúságvédelmi Intézet, s igazgatója, *Galambos László* eddigi munkájáért.

Pénzünk nincs, de vannak értékeink. Így összegezte a lényegét az egyik képviselő, mikor a megye idegenforgalmi koncepcióját vitatta a testület. Ezen elképzeléseket kiegészítik a területfejlesztési és marketing szempontok. E térség megismertetését *dr. Gombos András* (Szentés) szerint az is indokolja, hogy a legnagyobb gazdasági növekedéssel kecsegtető kelet-európai régiók közül Csongrád a második helyre került egy német kutatóintézet felmérése szerint. *Kórné dr. Nagyfalusi Mária*

(Makó) és *dr. Szántó Gellért* (Pusztaszer) a megyét bemutató, színvonalas prospektusok elkészítését és terjesztését, valamint az infrastruktúra fejlesztését sürgette. A szálláshelykínálat bővítésére *dr. Rébeli Sz. József* (Szentés) és *Böröcsök Antal* (Pusztamérges) hívta föl a figyelmet.

A Csongrád Megyei Levéltár igazgatójává újabb 5 esztendőig *dr. Blazovich László*t nevezte ki, a Csongrád Megyei Múzeumok Igazgatósága igazgatói feladatainak ellátásával további 5 évig *dr. Trogmayer Ottó*t bízta meg a megyegyűlés. Megható volt a képviselők igyekezete, hogy e két szakember eddigi kimagasló munkájáért azzal is kifejezzék elismerésüket, hogy felháborítóan alacsony bérüket minél előbb elfogadható szintre emeljék.

Együttműködési megállapodásokról is határozott a közgyűlés: felhatalmazta elnökét, hogy az Orosz Föderációhoz tartozó *Voronyezs megyével* aláírjon egy ilyen tartalmú megállapodást, majd döntött a *József Attila Tudományegyetemmel* kialakított kapcsolat részleteiről.

Ü. I.

■ (Folytatás az 1. oldalról.)
Thürmer Gyula kijelentette: a Szerbia és Jugoszlávia elleni nemzetközi gazdasági zárlat a koncentrációs táborok egy új formája. A Magyar Munkáspárt küldöttsége éppen azzal a szándékkal és céllal fogadta el a meghívást és utazott a Vajdaságba, hogy „a szögesdrótból kimettszen egy darabot”. A pártelnök elmarasztalóan szólt az Antall-kormány lépéseiről, hogy a NATO-tól kér garanciát, holott ezt nem Brüsszelben, hanem Belgrádban kaphatja meg. Éppen ezért – s

■ Thürmer a Délvidéken „A vajdasági magyarokért nem felelhetünk”

mert a két kormány közötti kapcsolatok a minimumra csökkentek – meg kellene tartani a kormányfők és a vezérkari főnökök csúcstalálkozóját, amit azután az üzletemberek találkozója követ(het)ne. Thürmer kifejtette, hogy Magyarország nem vállalhatja fel a vajdasági magyarok sorsát. A

magyarok élete Magyarországon dől el, és ha 10 millió magyar békében és demokráciában él, akkor nem kell aggodni a határon túl élő magyarokért, azok majd követik a példát. Thürmer szerint pártja nem avatkozik be a vajdasági magyarság belügyeibe. Reményét fejezte ki azonban,

hogy a VMDK-ban a reálisan és józanul gondolkodó erők kerülnek túlsúlyba és felül, akik belátják, hogy Európa nem enged meg egy olyan autonómia-koncepciót, amely az anyaországgal határos, hiszen ezzel előbb-utóbb felmerült majd a területszerzés igénye.

Sz. J.

■ Attól az álláspontomtól, hogy a cikk szerzőjét hitelrontásért, becsületsértésért és rágalmazásért a bíróságon bepelelem és sajtóper indítok ellené, nem állok el. Cáfolhatatlan bizonyítékok állnak ma is rendelkezésemre, hogy Földi István halálesetének igazságügyi orvosszakértői bizonyításában gondosan és szakszerűen jártunk el.

■ Földi István titokzatos halála? Az orvosszakértő mást mond

megállapításokat teszi Földi István halálukával kapcsolatban (csak a végkövetkeztetést ismertettük):

„A rendelkezésünkre álló eddigi nyomozati adatok szerint Földi István motorke-rékpárral nagy sebességgel közlekedhetett a pusztamérgesi országúton. A motorke-rékpárral felborult és mintegy 30 métert csúszott együtt a motorral a homokpadkán. Motorke-ré-párja oly módon rongálódott meg, hogy hátsó kereke nem mozdult. Az utolsó csúszási nyom végétől az elhalt motor-ját kb. 6 méterre a szilárd út-teszten standardra állítva talál-ták, míg a helyszíni szemle al-kalmával Földi István a baleset (?) színhelye melletti drótker-rités vezérdrótjára volt fel-akasztva, sáljából készített kö-teléken. A vezérdrótt a föld fel-színétől 145 cm-re helyezke-dett el. A boncolás alkalmával Földi István testhosszát 175 cm-nek mértük.

Mivel a boncolás alkalmával olyan súlyos sérüléseket – még összehatásukban értékelve sem találtunk –, amelyek neve-zett halálát rövid időn belül előidézhatték volna, így a halál okaként a fentiekben ismerte-tett fulladást (akasztás követ-keztében) szerepeltettük. A boncleletet és a nyomozat ada-tait figyelembe véve nem lát-szik valószínűnek, hogy az el-halt az adott körülmények kö-zött, elsősorban a kétoldali kulcsesont és bordatörések miatt, saját magát felakasztha-ta volna. Annál is inkább való-színűtlennek tartjuk, hogy

A cikk szerzője, Posztobányi László az ügygel kapcsolatos igazságügyi orvosszakértői véleményre és személyemre név szerint is hivatkozik. Megállapításai azonban a legjobb jóindulattal sem nevezhetők eredeti hivatkozásnak, tárgyilagos okfejtésnek, mint inkább olyan újságírói fogásnak, amely csupán „ügyet” akar csinálni hamis, elferdített adatok közlésével. Az írói fantázia, ha a valóságtól elrugaskodik, általában nem kifogásolható, sőt az írók ezáltal válnak elfogadottakká, elismertekké. Ha azonban valaki a valótlán adatokat mások becsületébe gázolva használja fel, még akkor is, ha feltehetően a cikk írója „jóhiszeműen” valamilyen súlyos mulasztásra, „leplezett gyilkosságra” akarja felhívni a figyelmet, felelnie kell az általa leírt szavakért.

kulcsesonttöréssel és bordatöréssel a kb. 150 kg súlyú motorke-rékpárját, melynek hátsó kereke nem forgott, aránylag nagyobb távolságra elvihette és azt standarda állíthatta, ugyanis ilyen nagy súly megeme-lése a vállöv csontjainak épsé-géhez kötött.”

Miután az ügyben a rendőrség a nyomozás során semmi-lyen olyan adatot beszerezni nem tudott, amely élet elleni bűncselekményre utalt volna és miután a szakértői véleményünkben az idegenkezűség le-hetőségét nem zártuk ki, a rendőrség más igazságügyi or-vosszakértőt is bevont. Újabb szakértői vélemény adására dr. Földes Vilmost, a BM Bűnügyi Technikai Intézet orvosi osztá-lyának akkori vezetőjét kér-ték fel, aki jelenleg a Szegedi Igazságügyi Orvostani Intézet igazgatója.

Dr. Földes Vilmos eredeti megállapításunkkal ellentétes álláspontra helyezkedett, neve-

zetesen olyan írásos véleményt terjesztett elő a rendőrségnek, amelyben megállapítja, hogy Földi István a baleset elsenven-dése után még cselekvőképes lehetett és mindazokat a hely-színi változtatásokat elvégez-hette, amely pozícióban a hely-színi szemle során halála után találták. Képes volt tehát arra, hogy az eredeti baleseti hely-szín elhagyása, illetve a hely-szín átrendezése után öngyilkosságot kövessen el.

Dr. Földes Vilmos megállapítás szerint az öngyilkosság (önakasztás) zavart tudatállapotban, ún. „rendezett homály állapotban” történhetett.

Kétségtelen, hogy kiegészítő pótvéleményünkben állítá-sának egy részét elfogadtuk és mi sem tartottuk kizártnak az esetleges önkézü elkövetést. Ez a szakértői konklúzió azon-ban nem zárta ki továbbá sem annak a lehetőségét, hogy Földi István sérelmére élet elleni bűncselekményt követtek el.

Elhunyt dr. Simády Béla (1931-1993)

Tegnap kaptuk a szomorú hírt: meghalt dr. Simády Béla, aki két évtizeden át irányította az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóságot. Szegeden született, s 1962-ig a MÁV szentesi építési főnökségén dolgozott. Ezután került a szegedi vízügyi igazgatóságra, amelynek 1971-től nyugdíjba vonulásáig, 1991-ig vezetője volt.

Általános mérnöki diplomája mellé szakmérnök képesítést, valamint doktorátust is szerzett, s igazgatósága alatt rendkívül sokat tett az ár- és belvízvédelmi rendszerek továbbfejlesztéséért, de a vízgazdálkodás egyéb területein is határozott vezetőnek bizonyult.

Kiemelkedő munkáját 1980-ban állami díjjal jutal-

mazták. Számos tisztséget viselt: többek között a Magyar Hidrológiai Társaság szegedi területi szervezetének volt elnöke.

A sport terén kifejtett munkájáért is kitüntették. Al-elnökként dolgozott a Magyar Evezős Szövetségben, alapítója és támogatója volt a Szegedi Vízügyi SE-nek. A maty-éri evezőspálya megépítésében is döntő része volt. A Magyar Olimpiai Bizottságban megyénket képviselte. Szenvedélye volt a bélyeggyűjtés: nevét világszerte ismerték, s ő volt a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetségének elnöke.

Temetéséről később intézkednek.

keres
fogtechnikust, vagy dental területen jártas munkatársat

dél-magyarországi és budapesti területi képviselet ellátására.

Német nyelvtudás előnyben.

Önálló tevékenységet, teljesítmény szerinti bérezést, bevált termékeket biztosítunk.

Fényképes, írásos pályázatokat az alábbi címre kérjük küldeni:

ÖGUSSA-HUNGARIA KFT.,
9400 Sopron, Csengery u. 10.

Természetesen erre nézve a bűnügyi vizsgálat (sem a rendőri nyomozás, sem az orvosszakértői vizsgálat) bizonyítékokat nem szolgáltatott.

A Belügyi Szemlében 1972-ben megjelent cikkünk éppen a hasonló jellegű problémás ügyeknél követendő helyes igazságügyi orvosszakértői gyakorlat szempontjait kívánta elemezni, felhíván a figyelmet arra, hogy azokban az esetekben, ahol nincs kellő tárgyi bizonyíték, a rendőrségnek alapos nyomozást kell lefolytatni, minden részletre kiterjedően és csakis ennek megtörténte után lehet állást foglalni az önkézüség-idegenkezűség vonatkozásában.

Cikkünk megjelentetése, illetve szakmai tudományos fórumon történő előadástartás ezeket a szakmai szempontokat hangsúlyozta. Semmiféleképpen nem azt a célt szolgált, amiről Posztobányi László cikkében burkoltan beszélt, hogy a szakértők ezzel a magatartásukkal, összejárásával a rendőrséggel igyekeztek a bűncselekmény bizonyítékait és következtetéseit megsemmisíteni és az ügyet „elkendőzni”.

Az a tény, hogy a haláleset körülményeit a hozzátartozók vitatják, mindenkitben megértésre találhat, azonban semmiféleképpen nem fogadható el Posztobányi László eljárása, hogy a még rendelkezésre álló írásos adatokat is önkényesen, saját gondolatmenetének megfelelően megváltoztatja, ha számára saját igazságának kimondása szempontjából valamely adat így kedvezőbb. A sajtótörvény, de az újságírás iratlan szabályai szerint is erkölcsstelen és elfogadhatatlan ez a mentalitás. Mi ugyanis szakfolyóiratban írt cikkünkben azt állítottuk, hogy a mo-

torbalesetet követő cselekvéssorozat, az öngyilkosság megvalósítása „motiválatlan” volt. Ennek ellenére Posztobányi László cikkében ezt – macskakörmök között – úgy idézi, hogy a cselekvést a szakértők „motiváltak” tartották. Ez semmi másnak nem fogható fel, mint szándékos ferdtítésnek, mert feltételezzük, hogy a cik írója nemcsak írni, de olvasni is tud.

A nyomozati anyagban is egyértelműen arról volt szó, és a most fellelhető írásos anyagban (boncjegyzőkönyvben és az általunk írt közleményben) is az került rögzítésre, hogy Földi István a baleset után vagy maga tolt a 6 méter távolságra a motorke-rékpárját, de azt más személyek is megtehették. Érdekes módon Posztobányi úr a szakértői tekintély lejáratása és hitelrontás címén 10 méterrel a távolságot megtoldja és nem 6 méterről, hanem 16 méterről tesz említést.

Nem célunk, hogy a Délmagyarország olvasói előtt az ügygel kapcsolatban szakértői véleményünket megvédjük, vagy minden részletre kiterjedő újabb szakértői véleményt terjesztünk elő. Ezért Földi István halálukára adott szakértői véleményünket a továbbiakban nem részletezzük.

Helyreigazító cikkünkkel kapcsolatban célunk csupán az, hogy a dolgok korrekt módon tisztázódhassanak és nyilvánosság előtt csakis olyan tények kerüljenek közlésre, amelyek a szakértői véleményünk adásánál is már szerepeltek.

Dr. Kása Ferenc
egyetemi docens,
igazságügyi orvosszakértő

(Sorozatunkat holnap folytatjuk)